

युगंधरांचे पालुपद

कवी यशवंत

घडी बसाया हवी जगाची --
नवीन सुंदर शांत निरामय
सिंधु आटले किती शाईचे
बोरु मेरु मांदारांचे
तासुनि तासुनि गेले चिंबुनि
फेसही आला ओठांभवती
परंतु त्यांचे एक पालुपद जमेचना, घडेचना, बनेचना, पटेचना!

म्हणून निघाले जाहिरातनामे --
पायावरती जे उभे राहती
कवायतीला ते यापुढती
बांधा ... उभे-आडवे
छातीभवती पिंडऱ्यांभवती खांद्यांभवती!
कवायतीतील परि बुटांच्या एकमुखाने वदती टाचा
त्यांची वाचा ऐका ऐका लिहा नि वाचा!
अहो बंदुका रोखून धरणें
हुकमासरशी चाप ओढणें
किंवा वरुनि आग ओतणें
ही भ्याडपणाची लपवालपवी!
स्वतः पराजित दुजास शिकवी
शस्त्रे म्हणजे वीरभूषणे

रणांत मरणें म्हणजे जगणें
शुद्ध ढोंग हे
एकच यामधे अर्थ खरा पण
शूर व्हायचे जमेचना, घडेचना, बनेचना, पटेचना!

अहो निघाला शिष्टाईला
अवतारी परमात्मा साक्षात!
फलश्रुति पण अगा सुइच्या अग्रावरती
राहणे जितुके शक्य धरित्री
मिळेल तितुकीही नापरती
याही चुकिच्या चला शक्यतर मागे जाऊ
चुका परंतु भुतासारख्या
